

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-70-06

Druk nr 714

Warszawa, 19 czerwca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo energetyczne
wraz z projektem aktu wykonawczego.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Uprzejmie proszę Pana Marszałka o nadanie priorytetu pracom nad Projektem ustawy, której wejście w życie umożliwi wdrożenie dyrektywy Rady 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne ¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4c otrzymuje brzmienie:

„Art. 4c. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych jest obowiązane zapewniać odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług magazynowania paliw gazowych w instalacjach magazynowych. Świadczenie usług magazynowania paliw gazowych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tych usług.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych jest obowiązane udostępniać operatorowi systemu przesyłowego gazowego tę część instalacji, która jest używana do magazynowania paliw gazowych i jest niezbędna do realizacji jego zadań.

3. Udostępnienie części instalacji, o której mowa w ust. 2, następuje za wynagrodzeniem, na zasadach określonych w odrębnej umowie. Ustalając wysokość wynagrodzenia należy stosować

wać stawki opłat za usługi magazynowania paliw gazowych ustalone w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się magazynowaniem tych paliw.”;

2) w art. 5 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Umowa sprzedaży, umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, a także umowa kompleksowa powinny zawierać postanowienia określające maksymalne dopuszczalne ograniczenia w poborze tych paliw.”;

3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie :

„1. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.”;

4) w art. 9j:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem gazem ziemnym z zagranicą jest obowiązane utrzymywać zapasy tego gazu na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej w ilości 3% planowanej przez to przedsiębiorstwo rocznej wielkości importu gazu ziemnego.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku, o którym mowa w ust. 4:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, operatorzy systemów magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego oraz podmioty dysponujące mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego są obowiązani do pozostawania w gotowości do dostarczania paliw gazowych, o których mowa w ust. 1;
- 2) operator systemu przesyłowego gazowego informuje niezwłocznie przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, operatorów systemów magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego oraz podmioty dysponujące mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu o konieczności i terminie uruchomienia dodatkowych dostaw paliw gazowych oraz ich dostaw do systemu gazowego;
- 3) przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, operatorzy systemów magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego oraz podmioty dysponujące mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego oraz użytkownicy systemu gazowego są obo-

wiązani realizować polecenia operatora systemu przesyłowego gazowego.”;

5) w art. 11 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określa w szczególności:

- 1) sposób wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych lub energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, umożliwiający odbiorcom tych paliw i energii dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie;
- 2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami w dostarczaniu i poborze paliw gazowych lub energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
- 3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami w dostarczaniu i poborze paliw gazowych lub energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, w szczególności odbiorców paliw gazowych w gospodarstwach domowych, w przypadku:
  - a) niedoboru paliw gazowych w systemie gazowym,
  - b) wystąpienia skrajnie niskich temperatur zewnętrznych w okresie największego zapotrzebowania na paliwa gazowe w systemie gazowym;
- 4) zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych lub energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;

- 5) sposób podawania do publicznej wiadomości ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych lub energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła.
  - 6b. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje niezwłocznie Komisję Europejską o przepisach wydanych na podstawie ust. 6.”;
- 6) po art. 11 dodaje się art. 11a i 11b w brzmieniu:
- „Art. 11a. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi, podmioty zlecające świadczenie usług przesyłania paliw gazowych, operatorzy systemów magazynowania paliw gazowych oraz operatorzy systemów skraplania gazu ziemnego opracowują informacje o działaniach mających zastosowanie w przypadku wystąpienia zakłóceń w dostarczaniu paliw gazowych lub nieprzewidzianego wzrostu zużycia tych paliw przez odbiorców. Informacje te są przekazywane niezwłocznie do wiadomości operatora systemu przesyłowego gazowego.
  2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do odbiorców w gospodarstwach domowych.
  3. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać w szczególności procedury uruchamiania dodatkowych dostaw z innych źródeł lub kierunków oraz zawierać procedury wprowadzania zmniejszenia poboru paliwa gazowego przez odbiorców, zgodnie z umowami zawartymi z tymi odbiorcami.

4. W przypadku zagrożenia wystąpienia zakłóceń w dostarczaniu paliw gazowych do systemu przesyłowego, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi informuje niezwłocznie operatora systemu przesyłowego gazowego o możliwości wystąpienia takich zakłóceń oraz o podjętych działaniach w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostarczania tych paliw swoim odbiorcom i prawidłowego funkcjonowania systemu gazowego.
5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi po wyczerpaniu wszelkich dostępnych środków umożliwiających zaspokojenie potrzeb swoich odbiorców na te paliwa informuje niezwłocznie:
  - 1) operatora systemu przesyłowego gazowego o braku możliwości zapewnienia bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych;
  - 2) swoich odbiorców, z którymi zawarło umowy sprzedaży paliw gazowych, a którzy mogą zostać objęci ograniczeniami w ich poborze, o możliwości wystąpienia zakłóceń w sprzedaży tych paliw.
6. Operator systemu przesyłowego gazowego, z własnej inicjatywy lub na podstawie informacji, o których mowa w ust. 5, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw gospodarki potrzebę wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych.

7. W okresie obowiązywania ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, wprowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 7, operator systemu przesyłowego gazowego:
  - 1) realizuje obowiązki związane z wprowadzaniem ograniczeń w poborze paliw gazowych przez ustalanie i podawanie do publicznej wiadomości stopni zasilania, zgodnie z planami wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych;
  - 2) koordynuje działania przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się obrotem paliwami gazowymi, operatorów systemów dystrybucyjnych, operatorów systemów magazynowania paliw gazowych, operatorów systemów skraplania gazu ziemnego lub operatorów systemów połączonych;
  - 3) uruchamia dodatkowe dostawy paliwa gazowego zgromadzonego w instalacjach magazynowych, po uprzednim poinformowaniu operatora systemu magazynowania paliw gazowych.
8. Przedsiębiorstwo energetyczne i odbiorca końcowy, z wyłączeniem odbiorców paliw gazowych w gospodarstwach domowych, na których rzecz nastąpi uruchomienie dostaw paliwa gazowego:
  - 1) dostarczą właścicielowi wykorzystanego paliwa równoważne ilości paliwa gazowe-

go, w terminie 30 dni od zakończenia okresu obowiązywania ograniczeń, lub

- 2) dokonają rozliczeń z właścicielem dostarczonego im paliwa gazowego, zgodnie z zasadami określonymi w obowiązującej taryfie właściciela tego paliwa; jeżeli właściciel paliwa gazowego nie jest obowiązany do posiadania taryfy, zasady rozliczeń określą rozliczające się strony.
9. Operator systemu przesyłowego gazowego przekazuje przedsiębiorstwu energetycznemu, odbiorcy końcowemu oraz właścicielowi wykorzystanego paliwa gazowego informacje niezbędne do dokonania czynności wymienionych w ust. 8.

Art. 11b. 1. W przypadku wystąpienia zdarzeń, w wyniku których zastosowanie działań, o których mowa w art. 11a, i ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 7, nie usunie zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego w zakresie dostaw paliw gazowych na określonym obszarze kraju oraz bezpieczeństwa osób lub znacznych strat materialnych:

- 1) operator systemu przesyłowego gazowego w porozumieniu z przedsiębiorstwami energetycznymi zajmującymi się obrotem paliwami gazowymi zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodar-

ki o wystąpieniu tych zdarzeń i ich wpływie na bezpieczeństwo energetyczne, podjętych działaniach w celu likwidacji ich skutków oraz proponowanych środkach, jakie mogą być zastosowane przez Komisję Europejską;

- 2) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi informuje odbiorców, z którymi zawarło umowy sprzedaży paliw gazowych, o wystąpieniu tych zdarzeń i ich wpływie na bezpieczeństwo energetyczne oraz podjętych działaniach w celu likwidacji ich skutków.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić z wnioskiem do Rady Ministrów o konieczności:
    - 1) zawiadomienia Przewodniczącego Grupy Koordynacyjnej do spraw Gazu o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 1, lub
    - 2) wystąpienia do Komisji Europejskiej z żądaniem zwołania Grupy Koordynacyjnej do spraw Gazu.
  3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności opis:
    - 1) zdarzeń, o którym mowa w ust. 1, oraz ich wpływ na bezpieczeństwo energetyczne w zakresie dostaw paliw gazowych;
    - 2) podjętych działań w celu likwidacji skutków zdarzeń, o którym mowa w ust. 1;

3) proponowanych środków jakie mogą być zastosowane przez Komisję Europejską.”;

7) w art. 15b w ust. 2 dodaje się pkt 11-14 w brzmieniu:

„11) podejmowane działania i wprowadzone ograniczenia, o których mowa w art. 9j i 11, oraz ich wpływ na warunki konkurencji na rynku gazu ziemnego;

12) pojemność czynną instalacji magazynowych gazu ziemnego;

13) zakres umów dostarczania gazu ziemnego do systemu gazowego w Rzeczypospolitej Polskiej, zawartych przez przedsiębiorstwa energetyczne na okres dłuższy niż dziesięć lat, w szczególności okres ich obowiązywania, strukturę sprzedaży gazu ziemnego, z wyłączeniem informacji prawnie chronionych;

14) wykaz przepisów zawierających instrumenty ekonomiczno-finansowe wspierające podejmowanie nowych inwestycji w zakresie wytwarzania, magazynowania, skraplania i transportu gazu ziemnego.”;

8) po art. 15c dodaje się art. 15d w brzmieniu:

„Art. 15d. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem gazem ziemnym z zagranicą przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, do końca lutego każdego roku, informacje o działaniach podjętych w roku poprzednim dla zapewnienia bezpieczeństwa w zakresie obrotu tym gazem.”;

9) w art. 23 w ust. 2 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.Urz. UE L 289 z 3.11.2005) oraz:

a) zatwierdzanie informacji podawanych do wiadomości publicznej przez operatorów systemów przesyłowych gazowych, o których mowa w art. 6 rozporządzenia, oraz wyrażanie zgody na ograniczenie zakresu publikacji tych informacji,

b) opiniowanie wniosków operatorów systemów przesyłowych gazowych o wykorzystanie przez użytkowników sieci przesyłowych niewykorzystanych zdolności przesyłowych tych sieci, w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia,

c) zatwierdzanie sposobu wykorzystania przez operatorów systemów przesyłowych gazowych przychodów uzyskiwanych z tytułu udostępniania przez nich niewykorzystanej a zarezerwowanej zdolności sieci przesyłowych;”;

10) w art. 56 :

a) w ust. 1:

– po pkt 1d dodaje się pkt 1e w brzmieniu:

„1e) nie przestrzega obowiązków wynikających

z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw i energii, wprowadzonych na podstawie art. 11;”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1228/2003/WE z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej (Dz.Urz. UE L 176 z 15.07.2003), a także przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 552) w art. 22 w pkt 1 skreśla się wyrazy „art. 4c”.

Art. 3. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw gospodarki powiadomi Komisję Europejską o obowiązujących przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 5. Pierwsze informacje, o których mowa w art. 15d ustawy wymienionej w art. 1, przedsiębiorstwa energetyczne przekażą w terminie 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Prezes URE powiadomi Komisję Europejską o obowiązujących przepisach w zakresie kar dla zapewnienia przestrzegania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego.

Art. 7. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

1) Niniejszą ustawą:

- zmienia się ustawę z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska,
- dokonuje się implementacji dyrektywy Rady 2004/67/WE dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (Dz.Urz. UE L127 z 29.04.2004, str. 92; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 19).

UZASADNIENIE

Przedmiotowa nowelizacja ustawy – Prawo energetyczne jest kolejną nowelizacją mającą głównie na celu dostosowanie jej przepisów do dyrektywy Rady 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (Dz.Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 92; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 19).

W projekcie wprowadzono również przepisy wynikające z rozporządzenia (WE) nr 1775/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.Urz. UE L 289 z 3.11.2005) określające właściwość organów administracji oraz zmiany doprecyzowujące niektóre obowiązujące przepisy wynikające z doświadczeń w ich wprowadzaniu i funkcjonowaniu rynku gazu.

Projekt przedmiotowej nowelizacji nie podlega notyfikacji do UE i WTO.

Zmiany mające na celu wdrożenie dyrektywy 2004/67/WE

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy (art. 11 dyrektywy), jej implementacja w krajowym ustawodawstwie powinna zostać wprowadzona za pomocą przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych najpóźniej w terminie do dnia 19 maja 2006 r.

Gaz ziemny ma coraz większe znaczenie w zaopatrzeniu energetycznym Wspólnoty i, jak wskazuje Zielona Księga „Ku europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego”, Unia Europejska staje się coraz bardziej zależna od dostaw gazu ze źródeł spoza Unii Europejskiej.

Wspólnotowy rynek gazu, zgodnie z dyrektywą 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 98/30/WE, jest w trakcie liberalizacji. Zmniejszenie dostaw gazu w odniesieniu do zapotrzebowania istniejących i nowych odbiorców może spowodować poważne zakłócenia w działalności gospodarczej państw członkowskich Wspólnoty. Dostawy gazu ozna-

czają, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2003/55/WE, sprzedaż, łącznie z odsprzedażą gazu ziemnego, w tym również LNG odbiorcom hurtowym i końcowym gazu ziemnego oraz przedsiębiorstwom gazowniczym dokonującym zakupu tego gazu.

W sytuacji wprowadzenia obowiązku zapewnienia niezależności operatorów systemów gazowych w formie prawnej od działalności wytwarzania i sprzedaży, sprzedażą gazu mogą zajmować się przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo, wytwórcy i przedsiębiorstwa obrotu. Tak więc za bezpieczeństwo sprzedaży gazu ziemnego powinni być odpowiedzialni oprócz operatorów systemów gazowych również inni uczestnicy rynku gazu ziemnego oraz odpowiednie organy państw członkowskich, w stopniu w jakim mają oni wpływ na stan tego bezpieczeństwa. Odpowiednie przepisy krajowe określające wymagany dyrektywą podział zadań w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego zawiera już ustawa – Prawo energetyczne.

Wprowadzenie wewnętrznego rynku gazu wymaga wspólnego podejścia do bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, a w szczególności przez stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych polityk państw członkowskich w tym zakresie, tak, aby uniknąć zakłóceń na tym rynku. Dlatego dokładne określenie ról i odpowiedzialności wszystkich podmiotów działających na rynku gazu jest istotne dla zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu i prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Dyrektywa wymaga, aby zobowiązania narzucone przedsiębiorstwom energetycznym w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu nie stanowiły przeszkody dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu ziemnego, ani też nie powodowały nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego obciążenia podmiotów działających na tym rynku, w tym również dla nowych podmiotów podejmujących działalność na tym rynku.

Zapewnienie bezpieczeństwa dostaw gazu w szczególności powinno obejmować gospodarstwa domowe oraz inne podmioty gospodarcze, które państwa członkowskie uznają jako wymagające ochrony, takich jak źródła energii użytkujące paliwa gazowe. Szereg z rozwiązań przewidzianych w dyrektywie już obowiązuje w polskim systemie prawnym. Należą do nich m.in. przepisy art. 11 ustawy – Prawo energetyczne oraz wydane na jego podstawie przepisy rozpo-

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzenia ograniczeń w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych oraz w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. Nr 59, poz. 518, z późn. zm.). Mając na względzie doprecyzowanie rozwiązania zawartego w art. 11 ustawy, zgodnie z dyrektywą (art. 4 ust. 1 dyrektywy) uszczegółowiono zakres przedmiotowy powyżej wskazanego rozporządzenia i zawarto wytyczne co do ochrony odbiorców paliw gazowych, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarstw domowych.

Jednym z instrumentów służącym bezpieczeństwu dostaw, wskazanym w dyrektywie, mogą być długoterminowe umowy na dostawy gazu ziemnego. Wspólnota wraz z państwami będącymi dostawcami gazu i państwami tranzytowymi jest zainteresowana rozwojem inwestycji w infrastrukturę służącą zwiększeniu dostaw gazu. Kontrakty długoterminowe na dostawy gazu ziemnego nadal będą odgrywać dla Europy istotną rolę w bezpieczeństwie dostaw gazu. W UE nadal będą one zapewniały znaczny udział w ogólnych dostawach gazu. Wiodące na rynku polskim przedsiębiorstwo obrotu hurtowego, jakim jest PGNiG S.A. jest stroną umów długoterminowych na dostarczanie paliw gazowych z zagranicy, które są istotnym elementem zapewniającym bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych wymienionym w załączniku do dyrektywy 2004/67/WE (15 tiret).

Zgodnie z art. 5 dyrektywy, sprawozdania z wyników nadzoru nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w gaz ziemny, o których mowa w art. 15b ustawy – Prawo energetyczne, zostały uzupełnione o informacje dotyczące podejmowanych działań i wprowadzanych ograniczeń w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu, pojemności czynnej instalacji magazynowych gazu ziemnego, zakresu kontraktów długoterminowych na dostawy gazu ziemnego oraz regulacje dotyczące podejmowania inwestycji w nową infrastrukturę gazową.

Dyrektywa tworzy Grupę Koordynacyjną do spraw Gazu, która powinna ułatwiać koordynację środków w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu na poziomie wspólnotowym w razie poważnego zaburzenia jego dostaw i która będzie służyć pomocą dla państw członkowskich w koordynacji środków podjętych na

poziomie krajowym. Poza tym grupa ta służyć będzie regularnej wymianie informacji dotyczących bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego. Państwa członkowskie mogą wnioskować do Komisji Europejskiej o zwołanie tej Grupy w sytuacji poważnych zaburzeń dostaw gazu ziemnego, których własnymi środkami państwo członkowskie nie jest w stanie opanować. W sytuacji poważnego zaburzenia dostaw, wdrażana dyrektywa zakłada trzy fazy działań. Pierwsza faza obejmuje reakcje przemysłu na zaburzenia dostaw; jeżeli okazałyby się one niewystarczające, państwa członkowskie w drugiej fazie powinny podjąć środki zmierzające do złagodzenia tych zaburzeń dostaw. Stosowne środki na poziomie wspólnotowym powinny być podjęte dopiero w trzeciej fazie, w razie niepowodzenia środków podjętych podczas pierwszej i drugiej fazy. Stosowne przepisy w ustawie – Prawo energetyczne określające zadania operatorów systemów gazowych w zakresie wprowadzania ograniczeń w dostawach gazu ziemnego w fazie pierwszej i drugiej zostały już uregulowane (art. 9c ust. 1 pkt 11, art. 9g ust. 6 pkt 2 lit. e, art. 9j ust. 4-6). W nowelizacji ustawy proponuje się przepisy określające wytyczne dla rozporządzenia Rady Ministrów określającego warunki wprowadzania ograniczeń uwzględniające wymagania dyrektywy (art. 4 dyrektywy) w zakresie ochrony odbiorców w gospodarstwach domowych i umożliwienie wstępnego zareagowania przez sam przemysł.

Celem dyrektywy jest zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa dostaw gazu, zwłaszcza w sytuacji poważnego zaburzenia dostaw gazu, przyczyniając się tym samym do prawidłowego funkcjonowania wewnętrznego rynku gazu w UE. Cel ten nie we wszystkich okolicznościach może być osiągnięty przez państwa członkowskie w wystarczającym stopniu, a w szczególności z powodu powiększającej się współzależności państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu. Cel ten, z racji rozmiaru skutków działania, może być lepiej realizowany na poziomie wspólnotowym. Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności wyrażonymi w art. 5 Traktatu i przyjętymi we wdrażanej dyrektywie.

Również nowelizacja Prawa energetycznego przez dodanie art. 11a i 11b określa zadania przedsiębiorstw funkcjonujących na krajowym rynku gazu oraz zadania ministra właściwego do spraw gospodarki w przypadku zdarzeń mogących spowodować poważne zagrożenie bezpieczeństwa energetycznego w za-

kresie dostaw gazu ziemnego, gdy zastosowanie środków ochronnych na poziomie krajowym nie skutkuje usunięcia zagrożenia.

Uzasadnienie szczegółowe

W art. 4c doprecyzowano istniejący przepis zgodnie z definicją instalacji magazynowych, która nie obejmuje pojemności magazynowych gazociągów. Uzupełniono go także o przepisy ust. 2 i 3, zobowiązujące przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych do udostępnienia operatorowi systemu przesyłowego gazowego tę część instalacji, która jest używana do magazynowania paliw gazowych i jest niezbędna do realizacji jego zadań. Udostępnienie jej nastąpi na podstawie umowy za wynagrodzeniem, którego wysokość zostanie ustalona w oparciu o stawki opłat za usługi magazynowania paliw gazowych ustalone w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się magazynowaniem tych paliw. W sprawach spornych dotyczących zawarcia tych umów organem właściwym, zgodnie ze zmianą wprowadzoną do art. 8 ust. 1, będzie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. Dodatkowo zakresem przedmiotowym ust. 1 art. 8 objęta została umowa kompleksowa.

W art. 5 po ust. 4 dodano ust. 4a wprowadzający przepis wymagający, aby umowa sprzedaży, umowa o świadczenie usług przesyłania, dystrybucji paliw gazowych, a także umowa kompleksowa zawierały postanowienia określające maksymalne dopuszczalne ograniczenia w poborze tych paliw.

Art. 9j w ust. 1 wprowadził obowiązek utrzymywania zapasów gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ilości 3% planowanej przez przedsiębiorstwo zajmujące się obrotem gazem ziemnym rocznej wielkości importu tego gazu. Uzasadnieniem zmiany przedmiotowego przepisu jest konieczność zapewnienia Polsce bezpieczeństwa energetycznego, w tym bezpieczeństwa dostaw gazu, co uwarunkowane jest możliwościami jak najszybszego uruchamiania w sytuacjach kryzysowych utrzymywanych zapasów.

Przedmiotowy artykuł został uzupełniony o przepis ust. 4a określający obowiązek pozostawania w gotowości do dostarczania gazu ziemnego, użytkowników systemu gazowego, w przypadku, o którym mowa w ust. 4 tego artykułu. Po-

nadto operator systemu przesyłowego gazowego został zobowiązany do informowania użytkowników systemu o konieczności i terminie uruchomienia dodatkowych dostaw paliwa gazowego oraz uruchomienia ich dostawy do systemu gazowego, a użytkownicy systemu gazowego zostali obowiązani do realizowania poleceń operatora systemu przesyłowego gazowego. Zmiana ta ma na celu usunięcie wątpliwości przez doprecyzowanie podmiotów, które są obowiązane do podjęcia współdziałania z operatorem systemu przesyłowego dla usuwania skutków zagrożenia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego oraz prawa operatora do uruchamiania dostaw paliw gazowych zgromadzonych w instalacji magazynowej.

W art. 11 po ust. 6 dodany został ust. 6a, w którym doprecyzowano treść delegacji ustawowej dla Rady Ministrów w przedmiocie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła, która, zgodnie z wytycznymi art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/67/WE, w odpowiednim zakresie obejmuje gospodarstwa domowe.

W związku z powyższym nastąpi zmiana dotychczasowych przepisów regulujących tę kwestię, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych oraz w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. Nr 59, poz. 518, z późn. zm.) wydane na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne.

Natomiast dodany w art. 11 ust. 6b nowelizacji implementuje art. 8 ust. 1 dyrektywy zobowiązujący państwa członkowskie do opracowania i uaktualniania przepisów dotyczących działań w wypadkach nadzwyczajnych oraz niezwłocznego informowania o nich Komisję Europejską.

Art. 11a – dla realizacji art. 3 i 8 dyrektywy 2004/67/WE zaproponowano przepisy, które nakładają na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi, podmioty zlecające świadczenie usług przesyłania paliw gazowych, operatorów systemów magazynowania paliw gazowych oraz operatorów systemów skraplania gazu ziemnego obowiązek opracowania informacji o działaniach mających zastosowanie w przypadku wystąpienia zakłóceń w dostarczaniu paliw gazowych lub nieprzewidzianego wzrostu zużycia tych paliw

przez odbiorców. Informacje te będą niezwłocznie przekazywane do wiadomości operatora systemu przesyłowego gazowego. W przypadku zagrożenia wystąpienia zakłóceń w dostarczaniu paliw gazowych do systemu przesyłowego, przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi informują niezwłocznie operatora systemu przesyłowego gazowego o możliwości wystąpienia takich zakłóceń oraz o podjętych działaniach w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych swoim odbiorcom i prawidłowego funkcjonowania systemu gazowego. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi po wyczerpaniu wszelkich dostępnych środków umożliwiających zaspokojenie potrzeb swoich odbiorców informują niezwłocznie operatora systemu przesyłowego gazowego, a także swoich odbiorców, z którymi zawarły umowy sprzedaży tych paliw, a którzy mogą zostać objęci ograniczeniami w poborze, o możliwości wystąpienia zakłóceń w ich sprzedaży. Operator systemu przesyłowego gazowego z własnej inicjatywy lub na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorstw energetycznych, zajmujących się obrotem paliwami gazowymi zgłasza ministrowi właściwemu do spraw gospodarki potrzebę wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych.

Przepis ten również określa obowiązki operatora systemu przesyłowego gazowego w okresie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, a także możliwe sposoby rozliczania się między przedsiębiorstwem energetycznym i odbiorcą końcowym, na rzecz którego nastąpi uruchomienie dostaw paliwa gazowego w okresie obowiązywania ograniczeń, a właścicielem wykorzystanego paliwa.

Art. 11b ust. 1 pkt 1 i 2 wprowadza obowiązek dla operatora systemu przesyłowego, który w porozumieniu z przedsiębiorstwami energetycznymi zajmującymi się obrotem paliwami gazowymi musi zawiadomić ministra właściwego do spraw gospodarki o wystąpieniu zdarzeń, które pomimo zastosowania działań, o których mowa w art. 11a, i ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 6 i 7, dalej stwarzają zagrożenie bezpieczeństwa energetycznego w zakresie dostaw paliw gazowych na określonym obszarze kraju oraz bezpieczeństwa osób lub znacznych start materialnych. Operator musi także wskazać podjęte działania w celu

likwidacji skutków tych zdarzeń. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi mają również obowiązek poinformować swoich odbiorców o tych zdarzeniach i podjętych działaniach w celu ich likwidacji.

Art. 11b ust. 2 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wystąpienia do Rady Ministrów z wnioskiem o konieczności zawiadomienia Przewodniczącego Grupy Koordynacyjnej do spraw Gazu o wystąpieniu zdarzeń opisanych w ust. 1 lub wystąpienia do Komisji Europejskiej z żądaniem zwołania Grupy Koordynacyjnej do spraw Gazu.

Art. 5 dyrektywy 2003/55/WE wprowadził dla państw członkowskich obowiązek monitorowania bezpieczeństwa sprzedaży gazu ziemnego, którego implementacja do prawa energetycznego nastąpiła w art. 15b ustawy – Prawo energetyczne. Natomiast art. 5 ust. 1 dyrektywy 2004/67/WE wprowadza dodatkowe obowiązki dla państw członkowskich co do zakresu badania w ramach nadzoru nad bezpieczeństwem sprzedaży gazu ziemnego i uwzględniania w sprawozdaniu z tego badania informacji o:

- wpływie na warunki konkurencji na rynku gazu ziemnego podjętych środków dla zapewnienia minimalnych standardów bezpieczeństwa zaopatrzenia odbiorców w gaz ziemny oraz ich ochrony przed ograniczeniami w dostarczaniu i poborze tego gazu, o których mowa w art. 3 i 4 dyrektywy,
- poziomu zdolności magazynowania gazu ziemnego w instalacjach magazynowych,
- zakresu długoterminowych umów na sprzedaż gazu ziemnego zawartych między przedsiębiorstwami energetycznymi, a w szczególności okresu ich obowiązywania, z wyłączeniem informacji prawnie chronionych,
- stopnia płynności rynku gazu ziemnego,
- obowiązujących przepisów mających na celu tworzenie warunków dla podejmowania i realizacji nowych inwestycji w nową infrastrukturę w zakresie wydobycia, produkcji, magazynowania, skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oraz przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego.

W związku z powyższym zaproponowano uzupełnienie przepisów art. 15b ust. 2 o nowe pkt 11-14 dotyczące zawartości sprawozdań dla gazu ziemnego z wyników nadzoru nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w gaz ziemny. Długoterminowy kontrakt na dostawy gazu ziemnego, stosownie do definicji zawartej w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2004/67/WE, został określony jako umowa na dostarczanie gazu ziemnego do systemu gazowego w kraju, zawarta przez przedsiębiorstwa energetyczne na okres dłuższy niż dziesięć lat.

Dodano również nowy art. 15d zawierający zobowiązanie przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą do przekazywania informacji ministrowi właściwemu do spraw gospodarki o środkach podjętych dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu gazem ziemnym, które będą wykorzystywane w sprawozdaniu z wyników nadzoru nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w gaz ziemny.

W nowelizacji art. 23 w ust. 2, określającym zakres działania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, proponuje się dodać pkt 11a rozszerzający ten zakres o kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.Urz. UE L 289 z 3.11.2005), w tym zatwierdzanie informacji podawanych przez operatorów systemów przesyłowych gazowych, o których mowa w art. 6 tego rozporządzenia, oraz wyrażanie zgody na ograniczenie zakresu ich publikacji. Zmiana ta stanowi wprowadzenie przepisów pozwalających na stosowanie przepisów tego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady. Zgodnie z pkt 17 uzasadnienia do rozporządzenia krajowe urzędy regulacji powinny zapewnić przestrzeganie zasad i wytycznych wynikających z niego. W polskich warunkach zadanie takie powinien realizować Prezes URE. Art. 6 rozporządzenia zawiera wymagania przejrzystości warunków świadczonych usług przez operatorów systemów przesyłowych, w tym obowiązki publikowania określonych informacji. Odpowiednie wymagane informacje na temat systemu przesyłowego operator systemu przesyłowego powinien podać do publicznej wiadomości po zatwierdzeniu przez właściwe władze. Również ograniczenie zakresu wymaganych informacji wymaga uzyskania zezwolenia właściwych władz. Pro-

ponuje się, aby takiego zatwierdzania i wydawania zgody na ich ograniczenie wydawał Prezes URE kontrolujący realizację rozporządzenia.

W nowelizacji art. 56 ustawy – Prawo energetyczne dodano w ust. 1 pkt 1e wprowadzający kary pieniężne za nieprzebranie obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego. Uzupełniono również pkt 3 w ust. 1 przez dodanie, że karze pieniężnej podlega również ten, kto nie stosuje się do ograniczeń także w poborze paliw gazowych wprowadzonych na podstawie art. 11 ustawy – Prawo energetyczne.

Ponadto w art. 56 uzupełniono ust. 8 o regulację stanowiącą, że Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego. Zmiany te pozwalają na stosowanie art. 13 rozporządzenia, który wymaga od państw członkowskich ustanowienia zasad karania za naruszenie jego przepisów oraz powiadamiania Komisji o zmianach tych przepisów.

Uzasadnienie przepisów przejściowych i końcowych ustawy

Art. 2

W art. 22 w pkt 1 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 552), w związku z nadaniem nowego brzmienia art. 4c i wejściem jego w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy, wykreśla się wyrazy „art. 4c”.

Art. 3

Przepis ten przewiduje, że przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie nowelizacji na podstawie upoważnień zmienionych niniejszą nowelizacją zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych aktów wykonawczych. Wy-

znaczony został w nim również termin do wydania nowych aktów wykonawczych, tj. 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 4

Zobowiązuje ministra właściwego do spraw gospodarki do powiadomienia Komisji Europejskiej o przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 5

Określa, że pierwsze informacje, o których mowa w art. 15d ustawy, przedsiębiorstwa energetyczne prześlą w terminie 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6

Wprowadza obowiązek dla Prezesa URE powiadomienia Komisji Europejskiej o obowiązujących przepisach w zakresie kar dla zapewnienia przestrzegania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7

Określa właściwość przepisów do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do których będzie stosować się przepisy tej ustawy. Przepis ten dotyczyć będzie w szczególności spraw prowadzonych na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 8

Proponuje się, aby nowelizacja weszła w życie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Cel wprowadzenia ustawy

Przedmiotowy projekt o zmianie ustawy – Prawo energetyczne ma na celu dostosowanie jej przepisów do dyrektywy Rady 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (Dz.Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 92; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 19).

W projekcie wprowadzono również przepisy wynikające z rozporządzenia (WE) nr 1775/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.Urz. UE L 289 z 3.11.2005) określające właściwość organów administracji oraz zmiany doprecyzowujące niektóre obowiązujące przepisy wynikające z doświadczeń w ich wprowadzaniu i funkcjonowania rynku gazu.

Realizuje zatem zasadniczy cel, jakim jest poprawa bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych przez doprecyzowanie ujętego w ustawie – Prawo energetyczne zakresu odpowiedzialności za bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i ochronę odbiorców przed ograniczeniami, a także trybu postępowania w przypadku poważnych zaburzeń dostaw gazu ziemnego.

Tym samym nowelizacja ta stanowi istotny element w tworzeniu w naszym kraju sprzyjających warunków dla zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego.

II. Konsultacje społeczne

Projekt nowelizacji ustawy został poddany konsultacjom społecznym z:

- Izbą Gospodarczą Gazownictwa, skupiającą podmioty zajmujące się zaopatrzeniem odbiorców w paliwa gazowe,
- Operatorem Gazociągów Przesyłowych Gaz – System Sp. z o.o., odpowiedzialnym za system przesyłowy na obszarze kraju,

- Polskim Górnictwem Naftowym i Gazownictwem S.A. będącym wiodącym podmiotem w zakresie zaopatrzenia odbiorców w paliwa gazowe w Polsce,
- innymi organizacjami gospodarczymi i operatorami działającymi w systemie gazowniczym.

Przygotowana nowelizacja ustawy uwzględnia sugestie i uwagi zgłoszone przez wyżej wymienionych przedstawicieli sektora gazownictwa w następującym zakresie:

- 1) ograniczenia zmian do rozwiązań przewidzianych w dyrektywie 2004/67/WE, które nie funkcjonują dotychczas w polskim prawie,
- 2) uzupełnienia wytycznych do wydania rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zasad wprowadzania ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne,
- 3) doprecyzowania zadań i obowiązków podmiotów funkcjonujących na krajowym rynku gazu, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa dostaw gazu.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) przedmiotowy projekt ustawy zamieszczony został na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki i Biuletynu Informacji Publicznej; dotychczas nikt nie wyraził zainteresowania projektem ustawy.

III. Skutki wprowadzenia regulacji

1. Wpływ na dochody i wydatki budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzane zmiany powinny przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego w warunkach konkurencji na rynku tego gazu. Dodatkowe obowiązki sprawozdawcze dla Komisji Europejskiej będą mogły być realizowane przez istniejące urzędy. Wzmocnienia kadrowego mogą

wymagać komórki odpowiedzialne za monitorowanie bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych i przygotowanie odpowiednich sprawozdań w ramach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki.

Zmiany te powinny również dobrze służyć wzrostowi gospodarczemu kraju przez poprawę bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego zapewnianego środkami krajowymi i możliwości korzystania ze środków wspólnotowych w ramach Unii Europejskiej.

Przedmiotowa regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wpływ na sektor przedsiębiorstw

Przedmiotowe zmiany wprowadzają nowe zadania dla operatorów systemów gazowych i przedsiębiorstw obrotu gazem ziemnym z zagranicą w zakresie monitorowania bezpieczeństwa zaopatrzenia w gaz ziemny oraz składania stosownych informacji ministrowi właściwemu do spraw gospodarki. Doprecyzowany został tryb postępowania na wypadek zagrożenia wystąpienia ograniczeń w dostawie paliw gazowych lub zaistnienia zdarzenia mogącego przerodzić się w poważne zaburzenia dostaw oraz zakres ochrony odbiorców paliw gazowych w gospodarstwach domowych przed ograniczeniami. Nie powinny więc zwiększyć się koszty prowadzonej działalności związanej z bezpieczeństwem dostaw gazu ziemnego. Wprowadzenie nowych procedur na wypadek niekorzystnych zdarzeń powodujących poważne zaburzenia dostaw gazu powinno pozwolić na sprawniejsze likwidowanie zagrożeń dostaw paliw gazowych, co powinno sprzyjać ograniczeniu ewentualnych strat w gospodarce.

3. Wpływ na sektor rządowy i samorządowy

Projekt ustawy zwiększa zakres monitorowania bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, rozszerzając przedmiot prac prowadzonych w urzędzie ministra właściwego do spraw gospodarki w tym zakresie oraz rozszerza zakres kompetencji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o kontrolowanie realizacji

obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.Urz. UE L 289 z 3.11.2005).

Jednak dla wypełnienia nowych obowiązków w sektorze rządowym nie zachodzi konieczność tworzenia nowych struktur, a ewentualnie wzmocnienie kadrowe zespołów realizujących nowe zadania.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które w bezpośredni sposób wpływałyby na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki

Projektowane w ustawie regulacje mogą pośrednio wpłynąć na konkurencyjność gospodarki przez zapewnienie mechanizmów gwarantujących bezpieczeństwo dostaw gazu.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Przepisy ustawy nowelizującej nie zawierają bezpośrednio odniesień do poszczególnych regionów, jednakże ze względu na gwarancje bezpieczeństwa gazu ziemnego powinny pozytywnie wpływać na gospodarczą i społeczną sytuację regionów w wieloletniej perspektywie.

Wprowadzenie rozwiązań rynkowych w dostawach gazu ziemnego przy zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw tego paliwa pozwoli na lepsze wykorzystanie zasobów tego paliwa oraz wzrost jego zużycia w kraju, co powinno służyć rozwojowi gospodarki i regionów.

7. Zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Nie istnieje potrzeba jego notyfikacji do UE.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
PODSEKRETARZ STANU
*Ewa Ośniecka-Tamecka***

Min.EOT/1197/2006/DP/mn

Warszawa 25 maja 2006 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów**

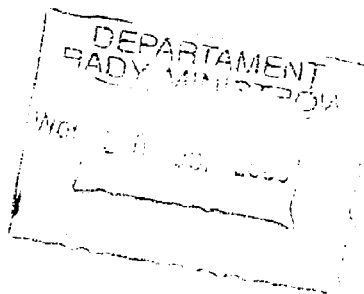
Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Ewę Ośniecką - Tamecką.

W związku z przedłożonym projektem zarządzenia (pismo nr RM-10-70-06 z dnia 24 maja 2006 r.) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Piotr Grzegorz Woźniak,
Minister Gospodarki

**Rozporządzenie
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych oraz w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła.

Na podstawie art. 11 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o "operatorze", należy przez to rozumieć operatora systemu przesyłowego gazowego albo elektroenergetycznego lub operatora systemu dystrybucyjnego gazowego albo elektroenergetycznego, a także przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła.

§ 2. 1. Ograniczenia w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych mogą być wprowadzone po wyczerpaniu, przez wojewodów oraz podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży paliw stałych lub ciekłych, wszelkich dostępnych środków służących zaspokojeniu potrzeb odbiorców na te paliwa - przy dołożeniu należytej staranności w zakresie zapewnienia maksymalnych ich dostaw z dostępnych źródeł.

2. Ograniczenia w dostarczaniu i poborze paliw gazowych i energii elektrycznej za pomocą sieci mogą być wprowadzone, po wyczerpaniu przez operatorów systemów gazowych lub operatorów systemów elektroenergetycznych, we współpracy z zainteresowanymi podmiotami, wszelkich dostępnych środków służących zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego - przy dołożeniu należytej staranności.

3. Ograniczenia w dostarczaniu ciepła za pomocą sieci ciepłowniczej mogą być wprowadzone po wyczerpaniu, przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło we współpracy z zainteresowanymi podmiotami, wszelkich dostępnych środków służących zaspokojeniu potrzeb odbiorców na to ciepło.

4. Ograniczenia w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych oraz w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych;
- 2) zakłóceń w funkcjonowaniu obiektów przeznaczonych do wykonywania zadań w zakresie:
  - a) bezpieczeństwa lub obronności państwa,
  - b) opieki zdrowotnej,
  - c) telekomunikacji,
  - d) edukacji,
  - e) wydobywania paliw kopalnych ze złóż, ich przeróbki i dostarczania do odbiorców,
  - f) wytwarzania i dostarczania energii elektrycznej i ciepła do odbiorców.

§ 3. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, zwanej dalej "ustawą", minister właściwy do spraw gospodarki sporządza z własnej inicjatywy lub na podstawie zgłoszeń:

- 1) operatorów systemu przesyłowego gazowego lub elektroenergetycznego - w odniesieniu do paliw gazowych i energii elektrycznej;
- 2) wojewodów - w odniesieniu do paliw stałych i ciekłych oraz ciepła.

2. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem powinny być przekazywane ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminach umożliwiającym zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego państwa i bezpieczeństwa osób oraz zapobieżenie znacznym stratom materialnym.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać:

- 1) rodzaje paliw lub energii, dla których wnioskuje się wprowadzenie ograniczeń;
- 2) odbiorców, których ograniczenia mają dotyczyć;
- 3) grupy odbiorców, którzy powinni być wyłączeni z ograniczeń;
- 4) czas trwania wnioskowanych ograniczeń;
- 5) ilość paliw stałych lub ciekłych planowanych do sprzedaży.

§ 4. Ograniczenia w poborze paliw gazowych oraz energii elektrycznej mogą dotyczyć odbiorców:

- 1) paliw gazowych, dla których moc umowna określona w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 ustawy, wynosi co najmniej 417 m³/godzinę;
- 2) energii elektrycznej o mocy umownej powyżej 300 kW.

§ 5. Ograniczenia w poborze paliw gazowych, o których mowa w § 4 pkt 1 i 2 nie mogą dotyczyć, w szczególności odbiorców paliw gazowych w gospodarstwach domowych, w okresie ich obowiązywania, w przypadku :

- 1) niedoboru paliw gazowych w systemie gazowym;
- 2) wystąpienia skrajnie niskich temperatur zewnętrznych w okresie największego zapotrzebowania na paliwa gazowe w systemie gazowym.

§ 6. 1. Operatorzy opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych oraz energii elektrycznej, a także w dostarczaniu ciepła z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy.

2. Plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych oraz energii elektrycznej, określające wielkości maksymalnego poboru dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania, podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia.

3. Plany i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, podlegają:

- 1) uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów przesyłowych gazowych albo elektroenergetycznych;
- 2) uzgodnieniu z właściwym operatorem systemu przesyłowego, jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów dystrybucyjnych gazowych albo elektroenergetycznych.

4. Plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu ciepła podlegają uzgodnieniu z właściwym wojewodą, w terminach ustalonych przez wojewodę.

5. Operatorzy systemów dystrybucyjnych gazowych lub systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, na wniosek odpowiednio operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, przekazują dane dotyczące mocy

umownej, określonej w umowach z odbiorcami przyłączonymi do sieci dystrybucyjnej, objętymi planem ograniczeń.

§ 7. Ujęte w planach, o których mowa w § 6 ust. 1, ograniczenia w poborze:

- 1) paliw gazowych - określa się w stopniach zasilania od 2 do 10, odpowiednio do możliwych dostaw ze wszystkich dostępnych źródeł;
- 2) energii elektrycznej - określa się w stopniach zasilania od 11 do 20.

§ 8. Dopuszczalne maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze paliw gazowych oraz energii elektrycznej, a także w dostarczaniu ciepła, ujęte w planach, o których mowa w § 6 ust. 1, uwzględnia się w umowach określonych w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 ustawy.

§ 9. Operatorzy, przez ogłoszenia zamieszczane w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki lub w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, powinni zapoznać odbiorców z planami, o których mowa w § 6 ust. 1.

§ 10. 1. Ograniczenia w poborze paliw gazowych oraz energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców, stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.

2. Komunikaty operatorów o stopniach zasilania, o których mowa w § 7, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie I Polskiego Radia o godzinie 7⁵⁵ i 19⁵⁵ i obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.

3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub za pomocą innego środka komunikowania się, w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

§ 11. Plany wprowadzania ograniczeń w poborze paliw gazowych oraz energii elektrycznej, a także w dostarczaniu ciepła, uzgodnione przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, uznaje się za plany w rozumieniu § 6.

§ 12. 1. W przypadku wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych, wojewoda wydaje odbiorcom, na ich wniosek, upoważnienia do zakupu określonej ilości tych paliw. Upoważnienia wydaje się na okres wprowadzania ograniczeń.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres odbiorcy;
- 2) określenie rodzaju paliwa i jego ilości.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć uzasadnienie wskazujące potrzebę zaopatrywania się we wnioskowane paliwo.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych, w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. Nr 59, poz. 518 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 69).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych oraz w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła.

Niniejszy projekt rozporządzenia jest wypełnieniem delegacji ustawowej zawartej w art. 11 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 oraz Nr ..., poz. ...).

W stosunku do treści rozporządzenia uchylanego niniejszym projektem rozporządzenia zostaje dokonana zmiana wynikająca z implementacji dyrektywy Rady 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotycząca środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (Dz. Urz. UE L 127 z dnia 29 kwietnia 2004 r., str. 92; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, Roz. 12, t. 3, str. 19). Przedmiotowa dyrektywa w art. 4 ust. 1 wprowadziła szczególną kategorię podmiotów, które należy chronić w przypadku wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych tj. użytkowników paliw gazowych w gospodarstwach domowych. Przepis ten został implementowany poprzez art. 11 ust. 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, rozszerzając i doprecyzowując zakres delegacji ustawowej wynikającej z art. 11 ust. 6, zobowiązującej Radę Ministrów do wydania rozporządzenia regulującego szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła.

Stosownie do powyższego, projekt przedmiotowego rozporządzenia wprowadza w § 5 zapis wprost doprecyzowujący ochronę dla odbiorców paliw gazowych, ze szczególnym uwzględnieniem odbiorców w gospodarstwach domowych przed wprowadzanymi ograniczeniami. Określone zostały również przypadki, w których przedmiotowa ochrona ma zastosowanie tj. niedobór paliw gazowych w systemie gazowym lub wystąpienia skrajnie niskich temperatur zewnętrznych w okresie największego zapotrzebowania na paliwa gazowe w systemie gazowym.

W przypadku pozostałych zapisów projektu przedmiotowego rozporządzenia nie wprowadzają one zmian do treści rozporządzenia uchylanego.

Projekt rozporządzenia nie będzie wywierał skutków na sektor finansów publicznych, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki, sytuacje i rozwój regionów.

Zakres proponowanych zmian był konsultowany z przedstawicielami sektora gazowego i przedstawicielami resortów w ramach prac nad projektem ustawy implementującej Rady 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotycząca środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego.